

Sygn. akt I C 795/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2013 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Justyna Szczyrba

Protokolant: Agnieszka Zabagło

na rozprawie po rozpoznaniu w dniu 19.11.2013 r. w Zgorzelcu sprawy

z powództwa: **R. Z.**

przeciwko: **(...) Spółce Akcyjnej w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki R. Z. kwotę 15.461,90 zł (piętnaście tysięcy czterysta sześćdziesiąt jeden 90/100 złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19 listopada 2013 r. do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 4.031,84 zł (cztery tysiące trzydzieści jeden 84/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 795/13

UZASADNIENIE

Powódka R. Z. w dniu 27.05.2013 r. wniosła pozew o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 15.461,90 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1.09.2010 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu żądania podała, że jest właścicielem samochodu marki A. (...) o numerze rej. (...), który uległ uszkodzeniu w wyniku kolizji drogowej w dniu 30.07.2010 r. Sprawca zdarzenia był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. W trakcie postępowania likwidacyjnego, pozwany wypłacił jej odszkodowanie w wysokości 21.799,87 zł. Powódka nie zgadzając się z wysokością przyznanego odszkodowania zleciła rzeczoznawcy samochodowemu określenie rzeczywistych i niezbędnych kosztów naprawy uszkodzonego auta, które zostały oszacowane na kwotę 37.361,78 zł.

Pozwany w odpowiedzi na pozew (k. 27 - 29) wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Przyznał, że ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą za skutki zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd powódki oraz że w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił 21.799,86 zł, co umożliwiło naprawienie uszkodzonego pojazdu i przywrócenie go do stanu przed wypadkiem. Zarzucił, iż nie mogą zostać uznane za ekonomicznie uzasadnione koszty wynikające z zastosowania przez powódkę najdroższych dostępnych na rynku części zamiennych tj. części serwisowych autoryzowanych przez producenta

pojazdu, w sytuacji gdy na rynku istnieje bardzo szeroki dostęp do części oryginalnych, nieserwisowych oraz części alternatywnych, które są tańsze.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30.07.2010 r. w Z. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzony został pojazd marki A. (...) rok produkcji 2007, nr rej. (...), którego właścicielem jest powódka. Sprawca kolizji kierował pojazdem marki H., nr rej. (...), którego właściciel zawarł umowę OC w pozwanym zakładzie ubezpieczeniowym. Poszkodowana zgłosiła szkodę u pozwanego, który w dniu 7.09.2010 r., przyznał jej odszkodowanie w wysokości 21.799,87 zł. (akta szkody nr (...))

W kalkulacji naprawy nr (...) sporządzonej przez pozwanego koszty robocizny określono na 1.704 zł (według stawki 80 zł/rbg), 14.675,02 zł za części zamienne, 1.433,72 zł za lakierowanie i 56 zł za koszty dodatkowe. (kalkulacja naprawy nr (...) k. 8 -15). Powódka nie zgadzając się z taką wyceną zleciła sporządzenie określenia wartości szkody rzeczoznawcy, który sporządził kalkulację, szacując koszty naprawy pojazdu na kwotę 37.361,78 zł, w tym 2.023,50 zł za robociznę (według stawki 95 zł/rbg), 1.888,18 zł za lakierowanie, 26.382,43 zł za części zamienne z normaliami. (kalkulacja naprawy nr (...) k. 16 - 21).

Koszt naprawy pojazdu A. (...) nr rej. (...), rok produkcji 2007 według cen aktualnych to kwota 30.738,74 zł netto i 37.808,65 zł brutto dla średnich stawek warsztatowych i cen części oryginalnych, w tym m. in. koszty robocizny 1.917 zł, koszty robocizny lakiernika 750 zł, koszt materiałów lakierniczych 1.347,81 zł, koszt części zamiennych wraz z normaliami 26.660,93 zł. Stawki za jedną roboczo godzinę prac blacharsko – lakierniczych w wyspecjalizowanych warsztatach samochodowych z terenu, na którym doszło do kolizji wynoszą 90 zł netto za prace mechaniczno – blacharskie i 100 zł za prace lakiernicze. Pojazd powódki w dacie wypadku był w bardzo dobrym stanie, nie stwierdzono w nim wcześniejszych napraw. (opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej D. G. z dnia 16.08.2013 r. wraz z kalkulacją k. 71 - 102).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów dołączonych do akt sprawy, w tym akt szkodowych pozwanej nr (...) oraz opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej D. G.. Sąd w całości dał wiarę zgromadzonemu w sprawie materiałowi dowodowemu, uznając opinię biegłego za spójną, logiczną i wyczerpującą zwłaszcza, że żadna ze stron nie składała zarzutów do jej treści.

Sąd, zważył, co następuje:

Powództwo jako uzasadnione, co do zasady należało uwzględnić, oddalając w zakresie żądania odsetek od dnia 1.09.2010 r.

Na podstawie art. 34 ust 1 i 36 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003r. Nr 124, poz. 1152 ze zmianami) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną szkodę, której następstwem jest między innymi uszkodzenie mienia, zaś odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym. W związku z tym odpowiedzialność pozwanego wynika z art. 822 § 4 k.c., zgodnie z którym uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności, natomiast przedmiotem sporu był zakres tej odpowiedzialności, wyznaczany przez przepisy art. 361 kc i 363 kc.

Jak wynikało z opinii biegłego sądowego D. G., wycena kosztów naprawy pojazdu marki A. (...) nr rej. (...) zł według cen aktualnych wynosi 37.808,65 zł wraz z podatkiem VAT. W ocenie Sądu tylko ten wariant mógł zostać przyjęty dla ustalenia wysokości odszkodowania, jako realnie umożliwiający powódce dokonanie naprawy, gdyż naprawa pojazdu przy użyciu nawet wysokiej jakości zamienników może mieć wpływ na estetykę pojazdu, zwłaszcza, że przed

wypadkiem nie stwierdzono wcześniejszych napraw, a pojazd jak opisano w aktach szkody był w bardzo dobrym stanie. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 13.06.2003 r. III CZP 32/03 wskazał, że odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu ustalone według cen występujących na lokalnym rynku. Do kosztów tych należy zaliczyć także koszt nowych części i innych materiałów, a poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwania sprzedawcy oferującego najtańsze usługi. (por. wyrok SN z 25.04.2002r. I CKN 1466/99 i z 20.11.1970 r. II CR 425/72) Ponadto w uchwale z dnia 12.04.2012 r., sygn. akt III CZP 80/11 podkreślił, iż zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Celem naprawienia szkody jest bowiem przywrócenie sytuacji, która istniałaby, gdyby nieprawidłowe działanie nie miało miejsca. Tym samym biorąc pod uwagę, iż w trakcie postępowania likwidacyjnego została wypłacona poszkodowanej kwota 21.799,86 zł, należało zasądzić z tego tytułu kwotę dochodzoną pozwem, nie orzekając ponad żądanie. (37.808,65 zł - 21.799,86 zł = 16.008,79 zł).

Zgodnie z treścią art. 363 § 2 kc - jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, czyli z daty wyrokowania, zwłaszcza iż z treści art. 316 § 1 k.p.c. wynika, iż Sąd wydając wyrok, bierze za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. Tym samym, pomimo iż zdarzenie powodujące szkodę miało miejsce 30.07.2010 r. - odszkodowanie należało ustalić według aktualnych cen.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c. od daty wyroku, oddalając powództwo w zakresie żądania odsetek od dnia 1.09.2010 r., albowiem jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 22.11.2012 r. II CSK 736/111 - jeżeli ceny obowiązujące w dacie wyrokowania są wyższe od cen z daty powstania szkody, czy wezwania do jej naprawienia, a ustalenie odszkodowania następuje zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 363 § 2 k.c. to dopiero od daty wyrokowania można mówić o opóźnieniu się dłużnika w spełnieniu zasądzonego świadczenia, a tym samym od tej daty należą się wierzycielowi odsetki. Gdyby bowiem w takiej sytuacji zasądzić odsetki od wcześniejszej daty, dochodziłoby w ten sposób do podwójnego kompensowania szkody, co jest niedopuszczalne.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 zd. 2 kpc, albowiem powódka uległa tylko w nieznacznej części swego żądania. Na koszty procesu poniesione przez nią składa się: opłata od pozwu 774 zł, koszty wynagrodzenia biegłego 840,84 zł (k. 104), koszty zastępstwa procesowego powódki w wysokości 2.400 zł zgodnie z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie i ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu i opłaty skarbowej od pełnomocnictw po 17 zł, czyli łącznie 4.031,84 zł.

Mając powyższe na uwadze, należało orzec, jak w sentencji wyroku.